

Vietnami gazdasági kormányküldöttség utazott át Magyarországon

Útban a Román Népköztársaságba hétfőn Moszkvából Budapestre érkezett a Vietnami Demokratikus Köztársaság gazdasági kormányküldöttsége, élén Nguyen Duy Trinh-hel, a Vietnami Demokratikus Köztársaság miniszterelnökhelyettesével, a Vietnami Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjával, a Vietnami Országos Tervhivatal elnökével.

Incze Jenő külkereskedelmi miniszter villásreggelit adott a küldöttség tiszteletére. A küldöttség ezután repülőgéppel folytatta útját Bukarest felé. (MTI)

Kiállításon mutatják be a Szegedi Ruhagyárban készült automatagépeket

A hétfőn délelőtt megnyílt üzem kiállítás, amelyen a Ruhagyár kiváló újtói által készített automatagépeket mutatnak be az üzem dolgozóinak, igen élénk érdeklődés jellemzi máris.

A kiállítás megnyitása előtt sajtóbemutatót tartott az üzem vezetősége. A kiállító teremben elhelyezett öt gép közül négyet a Szegedi Ruhagyár újtói terveztek és készítettek. A tájékoztató során elmondották, hogy az alig több mint tízéves gyárban

eddig közel hatezer újítási javaslatot nyújtottak be, ezek közül igen sokat elfogadtak és be is vezettek. Ezeknek az újításoknak nagy szerepük van abban, hogy a

Szegedi Ruhagyár az ország konfekcióiparának legjobban gépesített üzem. Három évvel ezelőtt még alig 50 százaléknál volt a gépi munka részaránya a termelésben, ma pedig már meghaladja általában a 85, s egyes cikkek esetében a 90 százalékot is.

A munka gépesítését s az üzem műszaki dolgozóinak, újtóinak lelkes munkáját ismerve jelölték ki a KGST könnyűipari szakosztálya megbízásából a Szegedi Ruhagyárt a Textilipari Kutató Intézettel együtt a munkaruhakészítés automatizálásának megoldására.

A kiállításon bemutatják Kiss Jenő számozó, Dékány Lajos, Hetesi István, Bubori Lajos sorozat-gomblyukkötő, Szabó Sándor, Dékány Lajos övtartó és akasztó sorozatban készítő automatagépét, Zsarkó Gábor gumikabát-féleségek gomblyukkészítő-gépét és egy budapesti újtó elektromos szabázzsollóját, amely kísérleti példány.

A Szegedi Ruhagyár újtói által készített

négy fajta géppel az üzemben előreláthatóan évente 210 ezer, iparági szinten pedig 835 ezer forint megtakarítást érhetnek majd el.

A kiállítást február 10-ig tartják nyitva.

A művezetők felelőssége

Többször lehet hallani, hogy a művezető ütközőpont az üzemben. A vállalatvezetés rájuk hárítja minden népszerűtlen ügy elintézését, a dolgozók pedig őket okolják mindeért, ami szerintük sújtja érdekeiket. Kétségtelen, hogy van ebben a panaszban némi igazság, de csak ilyen beállítással. Ha azonban jobban szemügyre vesszük a művezetői beosztással járó feladatokat és a művezetők felelősségét ezekkel kapcsolatban, másféle következtetésre juthatunk.

Nem ütközőpont a művezető, hanem inkább találkozási felület: a vállalat felsőbb vezetésének és az üzem munkáskollektívájának találkozásánál elhelyezkedő kulcspozíció. Olyasmi, mint a gépkocsi kardántengelye, mely a motort összeköti a futóművel, s egyben az erőátvitelt szolgálja. Ez az igazság. S ha egy művezető így látja munkáját és így is végzi, akkor jó művezető.

A múltban sokszor zsendár volt a mester. Manapság már nem az. Elég az újszegedi szövőgyár kivarróműhelyének művezetőjét megemlíteni példaképpen, aki nemcsak a műszak nyolc órájában törődik a beosztottaival, hanem azután is. Igyekszik segítségükre lenni mindenben, s még politikai fejlődésüket is szolgálja, mint szeminaryumi előadó. Persze még nem egészen veszték ki

a régivágású mesterek. Az a fajta, amely felfelé hajlong és lefelé tapos. Van a szegedi üzemekben is még jónéhány olyan művezető, aki durva hangon beszél, basáskodik, nem becsüli meg a munkásokat.

Valahol a középben van a helyes út. Nem jó az sem, ha a mester »bratyizkodik« beosztottjaival, meg az sem, ha lenézi őket. Aki ütközőpontnak érzi magát közöttünk, az sem helyes úton jár. Mert valóban nem lehet jól végrehajtani egy olyan rendelkezést, amely nem tetszik a »haveroknak«, de éppúgy rossz lelketlenül keresztülrészakolni is. Sokszor mondták már, hogy a művezetők a termelés közvetlen parancsnokai, s ez így igaz. De azt is hozzá kell tenni, hogy a termelés, a műhely életének lelkiismerete is a művezető. Nélkülük egyetlen napi feladatot sem lehet alaposan, maradék nélkül végrehajtani. Tehát az egész üzem munkája — legalábbis átvitt értelemben — állhat vagy bukhat rajtuk.

Az öt éves terv megkezdésével kapcsolatos üzemi feladatok, a műszaki fejlesztés, a szervezési intézkedések, a bér és a norma alakítása Szegeden is azt a tapasztalatot hozta, hogy míg a felsőbb gazdasági és műszaki vezetés megértette ezek jelentőségét, s tőlük telhetően igyekszik megindítani a fejlődés folyamatát, a művezetők egy része távol tartja magát, s nem szívesen vállal aktív szerepet a feladatok megoldásában. Pedig ha a »kardántengely« nem működik, hiába jó a motor, s hiába üzemképes a »futómű« is — a gépkocsi tapodtat sem bír mozdulni.

Ki ismerné jobban a gondjaira bízott műhely »rejtett« tartalékait; ki látná jobban a műszaki fejlesztés lehetőségeit; ki tudná jobban, hogy hol jó, vagy hol rossz a norma, mint a művezető, aki nap mint nap a gépek között él, együtt lélegzik a munkásokkal, együtt örül, vagy együtt bosszankodik velük? Ahhoz pedig, hogy ismeri a műhely problémáit, már csak egy lépés, hogy beszéljen róla, feltárja azokat. Látszólag népszerűtlen csak ez, valójában hasznos az egész vállalatnak, s minden egyes dolgozónak is. Hasznos, de csupán, egy feltétel-lel.

Sok mindent megváltoztattak, átszerveztek az elmúlt hetekben a cipőgyárban is, s a megtett intézkedések minden bizonyítást nyeltesek, mert a termelési növekedést szolgálják. Mégsem lett nagyobb a gyár termelése az első időkben, sőt visszaesett. Vajon mi lehetett a baj? Többek között az is, hogy nem készítették kellőképpen elő az átszervezést, azután pedig a művezetők... De hiszen elvégezték munkájukat! Igaz, el — s amit most mondunk, már nemcsak a cipőgyárra vonatkozik —, azonban nem tették meg mindent, ami az új körülmények között vált szükségessé.

Hiába állapítják meg valahol a normát úgy, hogy az a megfelelő számszámokkal és a megfelelő anyagellátás mellett nyolc óra munkával teljesíthető, ha nem biztosítják időre a számszámot, vagy éppenséggel az anyagot. A termelés technikai feltételeinek megteremtése szintén a művezetők feladata, mégpedig elsőrendű feladata. Igen célravezető a kenderfonógyárban az a szovjet módszer, melyet nemrégiben vezettek be, s mely szerint a segédmesterek felelősséggel tartoznak a gépek kisebb hibáinak azonnali kijavításáért, és a nagyobb hibák lehető leggyorsabb kijavításáért. Tehát a művezetőnek nemcsak az a kötelessége, hogy segítsen feltárni műhelyének elavult technológiai előírásait, rossz szervezését stb., hanem az is, hogy a bevezetett új módszerek sikerét minden körülmények között megalapozza.

Sok a kötelesség, nem is könnyű valahánynak becsülni eléget tenni. De csak annak teher ez, aki »ütközőpont« az üzemben, nem pedig »kardántengely«. Annak a művezetőnek kibírhatalatlanul nehéz, aki nem találta meg helyét, de aki műhelyének parancsnoka és lelkiismerete is, az megbirkózik velük. Mindig nagy felelősség hárult a művezetőkre, de most, amikor itt Szegeden is keressük azokat a lehetőségeket, amelyek az egész népgazdaságra nézve — tehát a dolgozók életére is — a legelőnyösebben biztosítják a fejlődést, amikor meg akarjuk találni annak a módját, hogy gazdasági megerősítés nélkül emelkedjék a termelés az üzemekben — a művezető felelőssége talán még sokkal nagyobb.

Fehér Kálmán

Tovább javítják a kereskedelmi dolgozók munkáját Szegeden

Az ellenőrzések tapasztalataiból

Szegeden a hivatásos vállalat ellenőrkön, az Állami Kereskedelmi Felügyelőségen és a Minőségvizsgáló Intézet munkatársain kívül még számos társadalmi ellenőr is dolgozik azért, hogy a kereskedelmi dolgozók munkája még jobb legyen. Az ellenőrzések rendszeresen, terv szerint történnek. Most a nemrégiben lefolytatott ellenőrző körutak tapasztalataiból ismertetünk néhányat.

A 121-es kenyérszakboltban a vásárlóktól is több panasz érkezett, ezért ott az ellenőrök különösen körültekintő vizsgálatot végeztek. Az ellenőrzés alkalmával megállapították: a kenyér és péksütemény minősége és súlya sok esetben nem megfelelő, sőt a szakrudában több, erősen penészes kenyér és több száz darab száraz péksüteményt találtak. Mindez a helytelen rendelés miatt történt. Általános tapasztalatként jegyezték fel az ellenőrök, hogy a húsboltok többségében az eladók a tilalom ellenére dohányoznak, valamint a húst szabályellenesen előre ledarálják. Az ételmeiszerboltok nagy részében még mindig nem hord-

ják a nődolgozók a fejken-

dőt. A Szegedi Kiskereskedelmi Vállalatnál a múlt év utolsó negyedében az ellenőrök munkája alapján 18 alkalommal vonták felelősségre a bolti alkalmazottakat és büntették meg hanyagságuk miatt. Az ellenőrök munkájuk során figyelemmel kísérik a kereskedelmi tanulók magatartását is. Így hívták fel a figyelmet a 32-es járműboltban arra, hogy az egyik tanuló nevelten a vevőkkel. Így a boltvezető nem is engedte a vásárlókkal foglalkozni. A tanulót figyelmeztették, s amennyiben nem változtat magatartásán, felbontják szerződését.

A panaszkönyveket is megnézték az ellenőrök és az volt az általános tapasztalatuk, hogy azt nem megfelelő helyen függesztik ki, és a panaszokra az illetékesek sok esetben nem válaszolnak.

A tapasztalatokból okulva ezennel még rendszeresebben, még több esetben ellenőrzik a szegedi kiskereskedelmi üzleteket a társadalmi ellenőrök közreműködésével.

Iparművészeti szakközépiskola indul Szegeden

A régóta dédelgetett gondolat, hogy Szegeden iparművészeti szakközépiskola létesüljön, immár valósággá válik ez év őszétől. Az 1961-1962-es tanévben a Tömörkény István Leánygimnáziumban 30 tagú osztállyal iparművészeti szakközépiskola létesül. Az ennek létrehozásáért felelős államigazgatási szervek még a múlt esztendőben alapos felmérést munkát végeztek, hogy megfelelő alapokra épülhessen az új szakközépiskola. Egyfelől megvizsgálták, hogy mi az ipar perspektívus igénye iparművészeti szakközépiskolát végzett szakmunkásokra, másrészt azt vizsgálták meg, hogy milyen arányú az érdeklődés a Szegeden és a környező három megyében élő fiatalok körében iparművészeti tanulmányok folytatására.

Szegedről és a környező megyékből összesen 260-an jelentkeztek az általános iskolák VII. osztályaiból, hogy középiskolai fokon iparművészeti tanulmányokat folytassanak. Természetes, hogy a felvételi vizsgán azokat fogadják el az iparművészeti szakközépiskolára, akik a legjobb készséggel rendelkeznek a tanulmányokhoz, s az is természetes, hogy első sorban munkás- és parasztszármazású fiatalok nyernek felvételt.

Az első esztendőben az iparművészeti szakközépiskola a következő három tagozaton kezd meg munkáját: 1. kerámikus (agyagműves, fazekas munkával); 2. grafikus (nyomdagrafika, betűrajzírás, dekoráció és kirakatszerű részfeladatokkal); 3. díszítő festő (épületek külső és belső festése, színházi díszletek, plasztikai festés, freskó- és szekőkőfestés, olajos festés részfeladatokkal).

Az iparok az iparművészeti szakközépiskola e három tagozatáról kívánják nyerni jól képzett szakkáderreket.

Azt tervezzük, hogy az iparművészeti szakközépiskola 50 százalékosan szegedieknek, másik felében pedig Csongrád, Bács és Békés megyeieknek biztosítunk felvételt.

Az iparművészeti szakközépiskolai felvételt az általános iskolák igazgatói és a megyei tanácsok művelődésügyi osztályai adnak felvilágosítást. A felvételi előjelentkezéseket február 15-ig közvetlenül a szegedi Tömörkény István Leánygimnáziumba kell küldeni. Felvételi vizsgára ugyanezen gimnázium igazgatósága március 1-2-3- és 4-ére hívja a jelentkezőket.

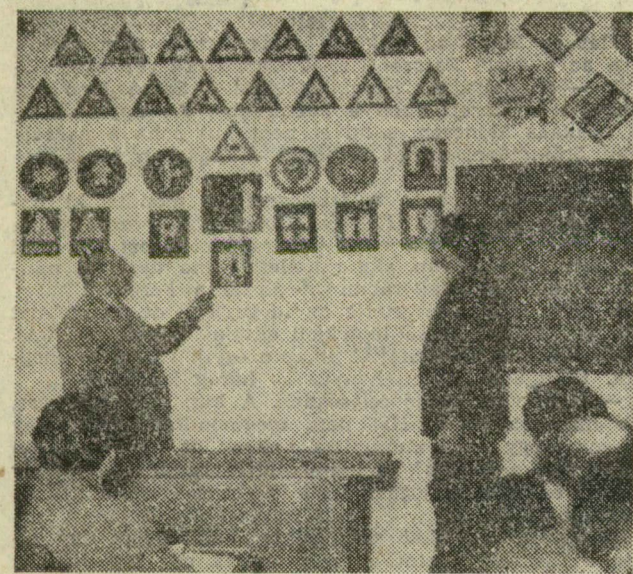
Az iparművészeti szakközépiskolát végzett fiatalok szakmunkásvizsgát tesznek és érettségi bizonyítványt nyernek tanulmányaik befejeztével. Elhelyezkedhetnek a szakmájuknak megfelelő iparágban, de folytathatják tanulmányaikat érettségi bizonyítványuk birtokában bármely szakirányú felsőoktatási intézményben.

Ugy gondoljuk, hogy a

TANULÓ-VEZETŐK KÖZÖTT

A baleseti statisztikák általánosan növekedő, szomorú számai, a rohamosan fejlődő gépkocsipark, a mind nagyobb forgalom megköveteli, hogy a gépjárművek leendő vezetői tökéletes kiképzésben részesüljenek. Az Autóközlekedési Tanintézet szegedi iskolájában mindezeket a szempontokat figyelembe véve, a jövő gépkocsivezetőit igen sokoldalú oktatásban részesítik, mert a járművek motorikus képzése mellett világnézeti, társadalomfejlesztő-történelmi és aktuális politikai tájékoztató előadásokat is tartanak részükre. Ezen előadások keretében nagyfokú felelősségtudatra nevelik a tanulókat és mire a tizhetes tanfolyam véget ér, az új vezetőnek szinte verévé válik, hogy saját és

mások életére, testi épségére vigyázzon.

Képeink a gépjárművezetők oktatásának egyes mozzanatait szemléltetik. Felső felvételünk a gépkocsi felépítésével és motorszervezetével ismerkednek a hallgatók. Harmadik felvételünk az intézet tantermében készült, ahol a falon sorakozó számtalan tilalmi- és jelzőtábla ejti kétségbe a vezetőjelöltet — míg meg nem tanulja. A tanfolyam utolsó, egyben legizgalmasabb mozzanata: a fiatal »tanuló vezető« először ül a gépkocsi kormányára és elindul első útjára. Nagy szerencse, hogy az oktató is mellette van, így ő sem fél a járókelők sem. Húszórát, felügyelet melletti vezetés után jön a vizsga, és ha sikerül — gépkocsivezető lesz a tanuló.

Somogyi Károlyné